

Konok Péter és a piaci igények

2018 augusztus 30. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Konok úr koldulását számos publicista megírta és mindegyik jelezte, hogy talán el is lehetne menni 400 ezerért pénztárosnak, mintegy dolgozni, mert abból nagy baj még nem volt.

Tanulságos történettel szeretnék ma olvasóimnak szolgálni. Történt, hogy Konok Péter baloldali radikális és történész – a sors gonosz és kiszámíthatatlan tréfájából – korábban havi rendszeres és számottevő apanázs fejében gyakori megszólalási lehetőséget kapott a Hír TV-től, amit aztán az ismert okokból, az elégtétel napján azonnal el is vesztett.

A fiatalabb generációk kedvéért ezen a ponton újra el kell mondani, hogy a Hír TV soha nem volt baloldali és liberális, csak azzá tette volt tulajdonosa mérhetetlen és sehova nem vezető bosszúvágya.

Az egykori tulajdonos a G-nap után minden konzervatív értéket felszámolt és tönkretett, amit csak lehetett, a stúdiót telerakatta a jobboldali törzsközönség számára elfogadhatatlan baloldali és liberális újságírókkal, értelmiségiekkel, pedig ahol esténként Kálmán Olga osztja az ést Csintalan Sándorral és a Kötöttfogás című borzalommal, ott bizony nem terem sem értelem, sem néző.

Így jutottunk el Konok Péterig. Konok urat a hirtelen jött munkanélküliség olyan szinten traumatizálta, hogy azonmód ki is írta Facebook-oldalára, hogy dolgozni ugyan nem szeretne, viszont ahhoz annál nagyobb kedvet érez, hogy semmitől sem zavartatva, pár pohár jóféle borocska elfogyasztását követően Facebook-posztokkal szórakoztassa magát és kis számú olvasótáborát – beszéljünk szintén, elsősorban saját magát –, úgyhogy a négymillió koldus legyen kedves, és haladéktalanul küldjön neki rengeteg pénzt, hogy továbbra is hódolhasson szenvedélyének.

Hogy hogyan áll a gyűjtés, azt nem tudhatjuk, mindössze olyan jelekből sejtethetjük, hogy a marxista eszmével kacérokodó történész egyre aggasztóbb állapotba zuhanva, jól láthatóan egy jelentősnek tekinthető macskajaj hatását magán viselve szokott a neten tovább futó, Kötöttfogás című, ordenáré, közönséges, kocsmaszínvonalú és kultúrát soha nem látott módon borvirágos orral fenyegetni.

Magyarul: a borra való borraival szinte bizonyosan sikerült összetarhálnia. Konok úr koldulását számos publicista megírta, és kivétel nélkül mindegyik jelezte, hogy talán el is lehetne menni 400 ezerért pénztárosnak, mintegy dolgozni, mert abból nagy baj még nem volt.

Jómagam ehhez az egész incidenshez mindössze annyit szeretnék csendben és kellő szerénységgel hozzátenni, hogy évekkel ezelőtt, midőn elkezdtem a Facebookra publikálni, teljesen ingyen írtam, miközben 8-10 órát dolgoztam.

Fizettem az Operaháztól kapott fizetésemből az albérletemet, a gyermekeim és a magam étkezését, időnként még a Balatonra is levonatoztunk, és ha időm engedte, írtam.

Írtam, majd elküldtem a Mandinernek az írásaimat, amelyeket teljesen ingyen adtam a lapnak. Értsd: nem kértem és nem is kaptam értük pénzt. Tettem ezt azért, mert szeretek, szerettem írni. Ez egyébként a mai napig így van, és kétségtelen, hogy ma már nem az Operától kapott pénzből látom el magamat és a családomat, hanem a Magyar Időktől kapott rendes fizetésből.

Ehhez persze az kellett, hogy szorgalmas munkával eljussak odáig, hogy 4-5 portál örömmel fogadja, majd közölje az írásaimat, és elkezdjen úgymond fizetni a munkámért.

Konok Péter előtt két utat látok. Az egyik, hogy elmegy dolgozni, és a munkájáért kapott pénzből vesz tablettás bort, csirke farhátat, esetleg bélszínt, tüzelőt meg kenyeret, majd leül ingyen írogatni a Facebookra.

A másik, hogy elkezd jól vagy jobban írni, mint most, legalább annyira, hogy például a 24.hu, a HVG, a Magyar Narancs, a 168 Óra, a 444.hu, az Index, az Élet és Irodalom vagy a Népszava felvegye publicistának.

Eddig azonban úgy tűnik, hogy Konok Péter munkásságára nem mutatkozik különösebb piaci igény, hiszen a felsorolt újságok, hetilapok és hírportálok nem kérnek a szélsőbaloldali munkakerülő kivételes tehetségéből.

Legalábbis fizetni semmiképp sem akarnak egy újabb naftalinszagú, unalmas, Moldova György írásaira hajazó publicisztikáért.

Ami valóban sajnálatos, de ebben az esetben érdemes azt a bizonyos első utat választani. Dolgozni – és munka mellett ingyen, hobbiból, szerelemből írni.

Ilyen egyszer? ez.

Apáti Bence - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló